

מ"ת 20/02/40248 - פיליפ שמעון בנסעdon נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בקריה שמונה

מ"ת 20-02-40248 ישראל נ' בנסעdon(עוצר)
תיק חיזוני: 51527/2020
בפני כב' השופט מרון מרגלית, סגן נשיא
ה המבקש פיליפ שמעון בנסעdon (עוצר)
נגד מדינת ישראל
המשיבה

ההחלטה

בפני בקשה בהתאם לסעיף 52 (א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה מעצרם) תשנ"ו 1996 (**להלן: "חסד"** **מעצרם**) במסגרת עותר המבקש לעין מחדש בהחלטי מיום 19.2.20 מורי ולהורות על שחרורו לחלופת מעצר.

רקע כללי:

בקצחה יאמר, כי ביום 17.2.2020 הוגש כנגד המבקש כתב אישום לבית משפט זה בו מיוחסות לו עבירות התפרצות לבניין, גנבה והזיק לרכוש במידה זאת בגין כך שפרץ לבית מגורים בקריה שמונה ביום 3.2.2020 עבר לשעה 18:29, במטרה לגנוב וגבג מתוך הדירה רכוש הכלול בין היתר מכשיר טלפון סלולרי, ביגוד, בושם, ממיר טלויזיה וכן, גרם נזק לדירה כתוצאה מההתפרצויות פנימה.

במסגרת החלטתי מיום 19.2.2020, קבעתי כי קיימת תשתיית ראייתית לכואורית וקיימות עדות מעצר ובסיומו של יום קבעתי כי אין מקום להורות על שחרורו בתנאים מגבלים של המבקש וזאת בשל מסוכנותו וחוסר יכולתה של חלופת המעצר שהוצעה לאין מסוכנות זו.

ביום 23.3.2020 פנה בא כוח המבקש בבקשת לעין מחדש בהחלטי הקודמת ולהורות על שחרורו של המבקש לחלופת מעצר בביתה של ערבה נספת המתגוררת בצפת, אשר מוכנה לפיקח על המבקש בביתה שכן אינה עובדת.

המשיבה, בתגובהה הכתובה, התנגדה לקיומו של עין חוזר בשאלת מעצרו של המבקש, צינה כי לא ניתן לתת בבקשת אמון, לא חלף פרק זמן משמעותי מאז ניתנה ההחלטה בית המשפט וביקשה לדוחות את הבקשה.

במסגרת הדיון שהתקיים בפני ביום 26.3.2020, חזר בא כוח המבקש על הבקשה, ציין כי בניגוד לאמור בבקשתו הכתובה הרி שכירם מבקש הוא להציג חלופת מעצר בביתן דודו של המבקש בעיר צפת תחת פיקוחו של האחrown וכן, פיקוח אפשרי של גבי אורלי סוסה אשר נחקרה בפני בית המשפט בדיון ביום 19.2.2020.

במהלך הדיון נחקר בפני מר יוסף בר לב אשר ציין כי הינו בן דודו של המבקש, הוא מוכן לחתמו לbijתו ולשמור עליו ככל שיידרש, להודיע למשטרת במדיה וה המבקש יפר את תנאי השחרור וכן, לחתום על ערבויות ככל שיידרש.

בא כוח המשיבה חזר על התנגדותו לבקשתו, ציין כי על מסוכנותו המבקש עמד בית המשפט בהחלטתו הקודמת וכי גם ביום בחילופה המוצעת לא ניתן יהיה לאין מסוכנות זו, תוך שהוסיף כי הילופה שהוצגה בדיון אינה ראייה, הקשר בין המפקח המוצע למבקש רופף והשנים נפגשו לאחרונה רק לפני שנה ולכן, לאור עברו הפלילי המשמעותי של המבקש אין מקום לשחררו לחילופה זו.

דין והכרעה:

בפתח הדברים מצאתי להדגיש, כי למעשה מלבד העובדה כי ביום מציע המבקש תנאי פיקוח שונים מלאה שהוזגו בדיון הקודם, תוך שיוור כי בניגוד לאמור בבקשתו הרוי שבמהלך הדיון התברר כי המבקש מציג חילופה אחרת, הרוי שבכל הנוגע לתנאי הסף לעצם קיום בקשה לפי סעיף 52 (א) להסדר פ"מ מעקרים לא נשתנו הנסיבות באופן משמעותי ולא חלף זמן ניכר מזמן ההחלטה שכאמור ניתנה אר ביום 19.2.2020.

ואולם, כאמור, מצאתי כי עצם קיומה של חילופת מעצר חדשה ומפקח חדש מהוות עובדות חדשות ועל כן, מצאתי לדון בבקשתו.

לגוף של עניין, לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, את המפקח המוצע ועינתי בכתב האישום ובקשה המעוצר וشكلתי את כל השיקולים הרלוונטיים הגעתי למסקנה כי יש לדחות את הבקשה ואסביר.

ראשית, כפי שציינתי בהחלטתי מיום 19.2.2020 עיקר הבעיות ב מקרה שבפני להורות על שחרור המבקש נעוצה בראש ובראשונה בחוסר יכולת ליתן אמון במבקש אשר "גורר אחורי שובל" של 36 הרשעות קודמות בשל עבירות רכוש, סמים ואלימות.

לכך מתווספת העובדה כי העבירות בתיק דן נבערו תוך שתליו ועומד כנגד המבקש עונש מאסר בר הפעלה בן 4 חודשים מתייך קודם, דבר שלא היה בו כדי להרטיע את המבקש מלשוב ולבצע עבירות הפוגעות באופן קשה ברכוש הציבור וביטחונו האישי.

שנית, יש לציין כי את עבירות ההתרצות בתיק דן שבוצעה בשעת יום בתוקם ביתו של אחר, תוך גרימת נזק לביתו ונגבתה

רכוש לא מבוטל, ביצע המבוקש **iomiyim** לאחר שעבר להטgorir באוthe שכונה ברחווב צמוד ומקביל, דבר המלמד כי אין יכולתו לשלוט בדחיפיו לבצע עבירות.

שלישית, אכן בפני נחקר מר יוסף בר לב אשר הצהיר כי הינו בן דודו של המבוקש והוא מוכן לשמור עליו כוيم בביתו ואולם, מדבריו של המפקח המוצע כמו גם מהתרשםותי הבלתי אמצעית ממנו עולה כי גם חלופה זו אין בכוחה לאין את מסוכנות המבוקש והיכולת למנוע ממנו לשוב ולבצע עבירות.

בפתח דבריו הדגיש מר בר לב כי למשעה רק בבדיקה הדיון נודע לו כי המבוקש פרץ לשכנ שלו וגנבו מתוך הבית רכוש, הדגיש כי הוא מוכן לפקח עליו אך שאל מיד "תלו לכמה זמן", נתונים המלמדים כי המפקח כלל אינם מעורב בחיו של המבוקש, הקשר בניהם הינו דל וגם, נכוותו והבנתו את תפקידו מוגבלים.

ודוק, מר בר לב הצהיר כיפגש במבוקש פעם אחרונה רק לפני שנה, זאת הגם שהמדובר בבני משפחה מאוthe עיר והדברים מדברים بعد עצםם.

זאת ועוד, מר בר לב הדגיש בדבריו כי במידה ויראה שה מבוקש "צורך משהו לא חוקי", הרי שיפנה ישר למשטרה ובמהמשך דבריו ציין כי ידוע לו שה מבוקש בעל בעית שימוש בסמיים ומשכך, הוא גם אינו רוצה כי ילדיו יראו דבר זה בביתו, דברים אלה מלמדים לטעמי על כך כי ככל וניתן להורות על שחרורו של המבוקש לחלופה כלשהי הרי שעלייה לכלול גם מעקב טיפולי שיקומי בגין השימוש בשם דבר אשר אינו מוצע ואין ריאלי בחלופה המוצעת.

מצאתה להוסיף, כי במהלך חקירותו של מר בר לב בבית המשפט הטרשמי כי אינו מוסר את כל הפרטים אודוטוי כר למשל כאשר נשאל האם נחקר במשטרה השיב בתחילת שאין לו שום תיקים במשטרה, בהמשך כשנשאל האם נחקר בגין עבירה של מעשה מגונה באדם בספטמבר 2019 ציין כי "אינו זוכר" ורק בהמשך בעת שמיעת סיכומי הצדדים הטערב בדיון ואמר כי "זו הייתה נשיקה לגנט, שהיא נתנה לי אבל לא משנה" תוך שהערתי כי הדברים נאמרו במן חיור, אשר לטעמי אינו מוסבר ותואם את הסיטואציה.

בנוספ, הטרשמי כי גם מר בר לב כפי שגמ הערטתי לגבי המפקחת הקודמת הגב' אורלי סוויסה אינו דמוות סמכותית מספקת וכך אשר יכולה להזכיר את מגון בעיותו וצריכו של המבוקש.

למעשה, השאלה העומדת בפני הינה האם במהלך החלופה המוצעת ניתן יהיה לאין את מסוכנות המבוקש ולמנוע ממנו להמשיך ולפגוע ברכוש הציבור וביתחונו האישי, על שאלה זו תשובה הינה שלילית, כפי שציינתי בהחלטה הקודמת הביעתיות העיקרית להורות על שחרורו של המבוקש נעוצה בחוסר יכולת ליתן בו אמון ולכך, מצטרפת מסקנת שעליל בדבר חוסר יכולתו של החלופות שהוצעו בפני במהלך הדיונים כדי לאין מסוכנות זו.

מכל מקום, גם אם הייתה סבור כי ניתן לשקל שחרורו של המבוקש לחלוftת מעוצר אפקטיבית בין בשל נזקקוthen

הטיפולית ובין בשל צו השעה, היינו, הימצאות מדינת ישראל תחת מגפת הקורונה ותקנות שעת החירום שהתייחסו לעניין זה, היה מקום לטעמי למסביר לבקשת חלופות מסוימות ואולם, בקשה זו לא הובאה בפניי ואף אני לא מצאתי בעצמי להורות על קבלת מסביר שכזה לאור מסקנותי שלעיל.

סוף דבר:

הנני מורה על דחיתת הבקשה.

ניתנה היום, ד' ניסן תש"פ, 29 מרץ 2020, בהעדר הצדדים.